

Úřední věstník

Evropské unie

L 310

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48
25. listopadu 2005

Obsah

I Akty, jejichž zveřejnění je povinné

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností ⁽¹⁾ 1
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/64/ES ze dne 26. října 2005 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska jejich opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti a o změně směrnice Rady 70/156/EHS 10
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/65/ES ze dne 26. října 2005 o zvýšení zabezpečení přístavů ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/56/ES**ze dne 26. října 2005****o přeshraničních fúzích kapitálových společností****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na článek 44 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Je třeba, aby kapitálové společnosti z různých členských států spolupracovaly a reorganizovaly se. Kapitálové společnosti se však při fúzích v rámci Společenství potýkají s četnými právními a administrativními obtížemi. S cílem dotvoření a fungování jednotného trhu je proto nezbytné přijmout právní úpravu Společenství, která usnadní provádění přeshraničních fúzí různých forem kapitálových společností, které se řídí právními řády různých členských států.

(2) Tato směrnice usnadňuje přeshraniční fúze kapitálových společností, jak jsou zde vymezeny. Právní řády členských států by měly povolovat přeshraniční fúzi kapitálové společnosti z jednoho členského státu s kapitálovou společností z jiného členského státu, jestliže vnitrostátní právo těchto členských států povoluje fúze mezi společnostmi daných právních forem.

(3) Pro usnadnění přeshraničních fúzí by mělo být stanoveno, že pro každou společnost, která se na přeshraniční fúzi podílí, a každou zúčastněnou třetí osobu nadále platí předpisy a formální požadavky vnitrostátního práva použitelného v případě vnitrostátní fúze, pokud tato směrnice nestanoví jinak. Předpisy a formální požadavky vnitrostátního práva, na které odkazuje tato směrnice, by neměly zavádět žádná omezení svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu, pokud by je nebylo možné zdůvodnit v souladu s judikaturou Soudního dvora, a především požadavky veřejného zájmu, a pokud by nebyla nezbytná a přiměřená pro splnění takových zásadních požadavků.

(4) Společný projekt fúze by měl mít stejné podmínky pro všechny zúčastněné společnosti v různých členských státech. Proto by měl být stanoven minimální obsah takového společného projektu fúze, přičemž by společnosti měly mít možnost dohodnout další ustanovení.

(5) Pro ochranu zájmů společníků nebo členů i třetích osob by měly být pro každou fúzující společnost společný projekt přeshraniční fúze i přeshraniční fúze samotná zveřejněny zápisem v příslušném veřejném rejstříku.

(6) Právní předpisy všech členských států by měly stanovit, že pro každou fúzující společnost vypracuje na vnitrostátní úrovni jeden nebo více znalců zprávu ke společnému projektu přeshraniční fúze. K omezení nákladů na znalce v souvislosti s přeshraničními fúzemi by měla být stanovena možnost vypracování společné zprávy pro všechny společníky nebo členy společností účastnících se přeshraniční fúze. Společný projekt fúze by měla schválit valná hromada každé z těchto společností.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 43.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. září 2005.

- (7) Pro usnadnění přeshraničních fúzí by mělo být stanoveno, že kontrolu dokončení a zákonnosti rozhodovacích procesů v každé fúzující společnosti by měl provádět vnitrostátní orgán příslušný pro danou společnost, zatímco kontrolu dokončení a zákonnosti přeshraniční fúze by měl provádět vnitrostátní orgán příslušný pro společnost vzniklou přeshraniční fúzí. Uvedeným vnitrostátním orgánem může být soud, notář nebo jiný příslušný orgán určený dotýčným členským státem. Také by mělo být stanoveno, podle kterého vnitrostátního práva se určuje den, kdy přeshraniční fúze nabývá účinnosti; a tím je právo, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí.
- (8) Pro ochranu zájmů společníků nebo členů i třetích osob je třeba uvést právní účinky přeshraniční fúze, přičemž je třeba rozlišovat, zda se u společnosti vzniklé fúzí jedná o nástupnickou společnost, nebo o nově zakládanou nástupnickou společnost. V zájmu právní jistoty by mělo být stanoveno, že přeshraniční fúze poté, co nabyla účinnosti, již nemůže být prohlášena za neplatnou.
- (9) Touto směrnicí není dotčeno uplatňování právních předpisů o kontrole spojování podniků, a to jak na úrovni Společenství, nařízením (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, tak na úrovni členských států.
- (10) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy Společenství platné pro společnosti zprostředkující úvěry a jiné finanční podniky a vnitrostátní pravidla přijatá na základě těchto právních předpisů Společenství.
- (11) Touto směrnicí nejsou dotčeny právní předpisy členských států, podle nichž je třeba uvést, jaké místo se má stát místem ústřední správy nebo hlavní provozovnou společnosti vzniklé přeshraniční fúzí.
- (12) Jiná práva zaměstnanců než práva na účast by měla být nadále upravována vnitrostátními právními předpisy uvedenými ve směrnici Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o hromadném propouštění ⁽²⁾, směrnici Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů ⁽³⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/14/ES ze dne 11. března 2002, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství ⁽⁴⁾, a směrnici Rady 94/45/ES ze dne 22. září 1994 o zřízení evropské rady zaměstnanců nebo vytvoření postupu pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v podnicích působících na území Společenství a skupinách podniků působících na území Společenství ⁽⁵⁾.
- (13) Mají-li zaměstnanci společnosti, která se účastní fúze, práva na účast za okolností stanovených v této směrnici a nestanoví-li vnitrostátní právo členského státu, ve kterém má společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo, stejný rozsah účasti jako v dotýčných fúzujících společnostech, včetně zastoupení ve výborech dozorčí rady s rozhodovací pravomocí, nebo nestanoví-li toto právo stejný nárok na výkon takových práv pro zaměstnance podniků vzniklých přeshraniční fúzí, měla by být upravena účast zaměstnanců ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí a jejich zapojení do vymezení těchto práv. Přitom by měly být použity zásady a postupy stanovené v nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) ⁽⁶⁾ a směrnici Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců ⁽⁷⁾, avšak s výhradou změn považovaných za nezbytné v důsledku toho, že se společnost vzniklá fúzí bude řídit vnitrostátním právem členského státu, v němž má sídlo. Pro zamezení zbytečným průtahům při přeshraničních fúzích mohou členské státy v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/86/ES zajistit rychlé zahájení jednání podle článku 16 této směrnice.
- (14) Při stanovení rozsahu účasti zaměstnanců v dotýčných fúzujících společnostech by se měl zohlednit také podíl zástupců zaměstnanců mezi členy řídicí skupiny při-

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků („nařízení ES o fúzích“) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽³⁾ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 254, 30.9.1994, s. 64. Směrnice ve znění směrnice 97/74/ES (Úř. věst. L 10, 16.1.1998, s. 22).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

slušné pro hospodářské jednotky společností, ve které jsou zaměstnanci zastoupeni.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- (15) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení pravidel se společnými rysy použitelnými na nadnárodní úrovni, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodů jejich rozsahu či účinků, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřesahuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (16) V souladu s bodem 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ by členské státy měly být vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a tyto tabulky zveřejňovaly,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na fúze kapitálových společností, které jsou založeny podle práva některého členského státu a mají sídlo, ústřední správu nebo hlavní provozovnu ve Společenství, pokud se alespoň dvě z nich řídí právními řády různých členských států (dále jen „přeshraniční fúze“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

1. „kapitálovou společností“ (dále jen „společnost“)
 - a) společnost uvedená v článku 1 směrnice 68/151/EHS⁽²⁾ nebo
 - b) společnost se základním kapitálem, která má právní subjektivitu a disponuje samostatným majetkem, kterým jako jediným ručí za své závazky, a která musí podle vnitrostátního práva, kterým se řídí, splňovat podmínky týkající se ručení stanoveného směrnicí 68/151/EHS na ochranu zájmů společníků a třetích osob;
2. „fúzí“ proces, při kterém
 - a) jedna nebo více společností převádějí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na jinou již existující společnost („nástupnická společnost“) výměnou za přidělení cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu nástupnické společnosti nebo podílů na tomto kapitálu jejich společníkům nebo členům a případně doplatek na dorovnání, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty nebo
 - b) dvě nebo více společností převádějí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na společnost, kterou zakládají („nově zakládaná nástupnická společnost“), výměnou za přidělení cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu nově zakládané nástupnické společnosti nebo podílů na tomto kapitálu jejich společníkům nebo členům a případně doplatek na dorovnání, který nepřekročí 10 % jmenovité hodnoty přidělených cenných papírů nebo podílů, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty nebo
 - c) jedna společnost převádí v důsledku zrušení bez likvidace celé své obchodní jmění na společnost, která drží veškeré cenné papíry představující podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu.

⁽²⁾ První směrnice Rady 68/151/EHS ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu článku 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, 14.3.1968, s. 8). Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

Článek 3

Další ustanovení o oblasti působnosti

1. Bez ohledu na čl. 2 bod 2 se tato směrnice vztahuje rovněž na přeshraniční fúze, u kterých smí doplatek na dorovnání uvedený v čl. 2 bodě 2 písm. a) a b) podle práva alespoň jednoho z dotčených členských států převyšovat 10 % jmenovité hodnoty cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu, nebo nemají-li jmenovitou hodnotu, jejich účetní hodnoty.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že tuto směrnici nepoužijí na přeshraniční fúze, na nichž se podílí družstvo, a to i v případech, kdy toto družstvo spadá pod definici pojmu „kapitálová společnost“ podle čl. 2 bodu 1.

3. Tato směrnice se nepoužije na přeshraniční fúze, na nichž se podílí společnost, jejímž předmětem činnosti je kolektivní investování kapitálu získaného od veřejnosti a která provozuje svou činnost na základě zásady rozložení rizika a jejíž podílové jednotky jsou na žádost podílníků přímo či nepřímo odkoupeny nebo vyplaceny z aktiv této společnosti. Za rovnocenné odkupu nebo vyplacení se považuje jednání společnosti směřující k zajištění toho, aby se hodnota jejich podílových jednotek na burze významně nelišila od čisté hodnoty jejich aktiv.

Článek 4

Podmínky pro přeshraniční fúze

1. Nestanoví-li tato směrnice jinak,

- a) jsou přeshraniční fúze možné pouze mezi společnostmi takových právních forem, které se smějí spojovat podle vnitrostátního práva daných členských států,
- b) musí společnost, která se účastní přeshraniční fúze, dodržovat předpisy a formální požadavky vnitrostátního práva, kterým se řídí. Právní předpisy členského státu dovolující jeho orgánům nepovolit vnitrostátní fúzi z důvodů veřejného zájmu jsou použitelné i na přeshraniční fúzi, u které se alespoň jedna z fúzujících společností řídí právem tohoto členského státu. Toto ustanovení se nepoužije, pokud lze použít článek 21 nařízení (ES) č. 139/2004.

2. Mezi předpisy a formální požadavky uvedené v odst. 1 písm. b) patří zejména předpisy o postupu přijímání rozhodnutí o fúzi a, s přihlédnutím k přeshraniční povaze fúze, o ochraně věřitelů fúzujících společností, majitelů dluhopisů a držitelů cenných papírů nebo podílů, jakož i o ochraně zaměstnanců, pokud jde o jiná práva než práva uvedená v článku 16. Členský stát může s ohledem na

společnosti, které se účastní přeshraniční fúze a řídí se jeho právem, přijímat předpisy za účelem zajištění náležité ochrany menšinových společníků nebo členů, kteří s přeshraniční fúzí vyjádřili nesouhlas.

Článek 5

Společný projekt přeshraniční fúze

Řídící nebo správní orgán každé fúzující společnosti vypracuje společný projekt přeshraniční fúze. Společný projekt přeshraniční fúze obsahuje alespoň tyto údaje:

- a) právní formu, název a sídlo fúzujících společností a právní formu, název a sídlo navržené pro společnost vzniklou přeshraniční fúzí;
- b) poměr pro výměnu cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti nebo podílů na tomto kapitálu a částku případného doplatku na dorovnání;
- c) podmínky pro přidělování cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu;
- d) pravděpodobné dopady přeshraniční fúze na zaměstnanost;
- e) den, od kterého držení těchto cenných papírů představujících podíl na základním kapitálu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí nebo podílů na tomto kapitálu opravňuje držitele podílet se na zisku, a veškeré zvláštní podmínky, které pro toto oprávnění platí;
- f) den, od kterého se transakce fúzujících společností považují pro účely účetnictví za transakce společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;
- g) práva, která společnost vzniklá přeshraniční fúzí poskytuje společníkům nebo členům se zvláštními právy nebo držitelům cenných papírů jiných než představujících podíl na základním kapitálu společnosti, nebo opatření navrhovaná pro tyto osoby;
- h) každou zvláštní výhodu, která se poskytuje znalcům přezkoumávajícím projekt přeshraniční fúze nebo členům správních, řídicích, dozorcích nebo kontrolních orgánů fúzujících společností;
- i) stanovy společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;
- j) případně údaje o postupu, kterým se podle článku 16 stanoví úprava zapojení zaměstnanců do vymezování jejich práv na účast ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí;

- k) údaje o ocenění aktiv a pasiv převáděných na společnost vzniklou přeshraniční fúzí;
- l) den účetních závěrek fúzujících společností použitý pro stanovení podmínek přeshraniční fúze.

Článek 6

Zveřejňování

1. Společný projekt přeshraniční fúze je zveřejněn způsobem stanoveným právními předpisy každého členského státu v souladu s článkem 3 směrnice 68/151/EHS pro každou fúzující společnost nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady, na které se o něm má rozhodovat.
2. S výhradou dodatečných požadavků členského státu, jehož právem se dotýká společnost řídit, musí být pro každou fúzující společnost zveřejněny v úředním věstníku tohoto členského státu tyto údaje:
 - a) právní forma, obchodní firma a sídlo každé fúzující společnosti,
 - b) rejstřík, u kterého jsou uloženy listiny uvedené v čl. 3 odst. 2 směrnice 68/151/EHS pro každou fúzující společnost, a číslo zápisu v rejstříku,
 - c) pro každou fúzující společnost odkaz na úpravu výkonu práv věřitelů a případných menšinových společníků nebo členů fúzujících společností a adresa, na které lze bezplatně obdržet úplné informace o této úpravě.

Článek 7

Zpráva řídicího nebo správního orgánu

Řídicí nebo správní orgán každé fúzující společnosti vypracuje zprávu určenou pro společníky nebo členy, ve které objasní a zdůvodní právní a hospodářské aspekty přeshraniční fúze a vysvětlí dopady přeshraniční fúze na společníky nebo členy, věřitele a zaměstnance.

Zpráva je zpřístupněna společníkům nebo členům a zástupcům zaměstnanců nebo, pokud takoví zástupci neexistují, přímo zaměstnancům nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady uvedené v článku 9.

Pokud řídicí nebo správní orgán kterékoli fúzující společnosti včas obdrží stanovisko zástupců jejích zaměstnanců, jak stanoví vnitrostátní právo, přiloží toto stanovisko ke zprávě.

Článek 8

Zpráva nezávislých znalců

1. Pro každou fúzující společnost je vypracována zpráva nezávislých znalců určená pro společníky nebo členy, která je zpřístupněna nejpozději jeden měsíc před konáním valné hromady uvedené v článku 9. V souladu s právem každého členského státu mohou být těmito znalci fyzické osoby nebo právnické osoby.

2. Jako alternativa k přiřazení znalců, kteří působí na účet každé fúzující společnosti, může jeden nebo více nezávislých znalců, jmenovaných nebo schválených pro tento účel na společný návrh těchto společností soudem nebo správním orgánem členského státu, jehož právem se řídí jedna z fúzujících společností nebo společnost vzniklá přeshraniční fúzí, přezkoumat společný projekt přeshraniční fúze a vypracovat společnou písemnou zprávu určenou pro všechny společníky nebo členy.

3. Zpráva znalců obsahuje alespoň údaje stanovené v čl. 10 odst. 2 směrnice Rady 78/855/EHS ze dne 9. října 1978 o fúzích akciových společností⁽¹⁾. Znalci mají právo požadovat od každé fúzující společnosti všechny informace, které považují za nezbytné pro splnění svého úkolu.

4. Přezkoumání společného projektu přeshraniční fúze nezávislými znalci ani vypracování zprávy znalců nejsou nezbytné, pokud se na tom dohodnou všichni společníci nebo členové všech fúzujících společností.

Článek 9

Schválení valnou hromadou

1. Po vzetí zpráv uvedených v článcích 7 a 8 na vědomí rozhodne valná hromada každé fúzující společnosti o schválení společného projektu fúze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 295, 20.10.1978, s. 36. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

2. Valná hromada každé fúzující společnosti si může vyhradit právo podmínit provedení přeshraniční fúze tím, že tato valná hromada výslovně potvrdí stanovenou úpravu účasti zaměstnanců ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí.

3. Právní předpisy členského státu nemusí vyžadovat schválení fúze valnou hromadou nástupnické společnosti, jestliže jsou splněny podmínky článku 8 směrnice 78/855/EHS.

Článek 10

Potvrzení předcházející fúze

1. Každý členský stát určí soud, notáře nebo jiný orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraniční fúze s ohledem na část postupu týkající se každé fúzující společnosti, která se řídí jeho vnitrostátním právem.

2. V každém z dotčených členských států vystaví orgán uvedený v odstavci 1 každé fúzující společnosti, která se řídí vnitrostátním právem tohoto státu, neprodleně potvrzení, ze kterého jednoznačně vyplývá, že právní úkony předcházející fúzi byly řádně provedeny a formální požadavky byly splněny.

3. Jestliže právo členského státu, kterým se řídí jedna z fúzujících společností, stanoví řízení pro prověření a změnu směnného poměru cenných papírů nebo podílů nebo postup pro odškodnění menšinových společníků nebo členů, přičemž nebrání zápisu přeshraniční fúze, lze toto řízení použít pouze tehdy, pokud ostatní fúzující společnosti nacházející se v členských státech, jejichž právo takové řízení nestanoví, při schvalování projektu přeshraniční fúze podle čl. 9 odst. 1 výslovně přiznají společníkům nebo členům uvedené fúzující společnosti možnost takové řízení zahájit u soudu příslušného pro tuto fúzující společnost. V tom případě může orgán uvedený v odstavci 1 vystavit potvrzení uvedené v odstavci 2 i tehdy, bylo-li takové řízení zahájeno. V potvrzení musí však být uvedeno, že toto řízení probíhá. Rozhodnutí vydané v tomto řízení je závazné pro společnost vzniklou přeshraniční fúzí a všechny její společníky nebo členy.

Článek 11

Zákonnost přeshraniční fúze

1. Každý členský stát určí soud, notáře nebo jiný orgán příslušný ke kontrole zákonnosti přeshraniční fúze s ohledem

na část postupu týkající se dokončení přeshraniční fúze a případně založení nově zakládané nástupnické společnosti vzniklé přeshraniční fúzí, pokud se tato společnost řídí jeho vnitrostátním právem. Uvedený orgán kontroluje zejména, zda fúzující společnosti schválily společný projekt přeshraniční fúze ve stejném znění a zda byla případně vymezena úprava účasti zaměstnanců v souladu s článkem 16.

2. K tomuto účelu předloží každá fúzující společnost orgánu uvedenému v odstavci 1 potvrzení podle čl. 10 odst. 2 do šesti měsíců od jeho vystavení a společný projekt přeshraniční fúze schválený valnou hromadou uvedenou v článku 9.

Článek 12

Nabytí účinnosti přeshraniční fúze

Den nabytí účinnosti přeshraniční fúze se určuje podle práva členského státu, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí. Fúze však může nabýt účinnosti až po provedení kontrol podle článku 11.

Článek 13

Zápis do rejstříku

Právo každého členského státu, kterým se řídily fúzující společnosti, určuje s ohledem na území daného státu, jakou formou se v souladu s článkem 3 směrnice 68/151/EHS zveřejňuje dokončení přeshraniční fúze ve veřejném rejstříku, u něhož je každá z těchto společností povinna uložit své listiny.

Rejstřík, do kterého se zapisuje společnost vzniklá přeshraniční fúzí, neprodleně oznámí rejstříku, u něhož je každá fúzující společnost povinna uložit své listiny, že přeshraniční fúze nabyla účinnosti. Výmaz dřívějšího zápisu se případně provádí při doručení tohoto oznámení, nikoliv však dříve.

Článek 14

Účinky přeshraniční fúze

1. Přeshraniční fúze provedená podle čl. 2 bodu 2 písm. a) a c) má ode dne uvedeného v článku 12 tyto účinky:

a) celé obchodní jmění zanikající společnosti přechází na nástupnickou společnost;

b) společníci nebo členové zanikající společnosti se stávají společníky nebo členy nástupnické společnosti;

— čl. 9 odst. 1 se nepoužije ve vztahu k zanikající společnosti nebo společností.

c) zanikající společnost zaniká.

2. Přeshraniční fúze provedená podle čl. 2 bodu 2 písm. b) má ode dne uvedeného v článku 12 tyto účinky:

a) celé obchodní jmění fúzujících společností přechází na nově zakládanou nástupnickou společnost;

b) společníci nebo členové fúzujících společností se stávají společníky nebo členy nově zakládané nástupnické společnosti;

c) fúzující společnosti zanikají.

3. Vyžadují-li právní předpisy členského státu v případě přeshraniční fúze společností podle této směrnice splnění zvláštních formálních požadavků, aby byl převod určitého majetku, práv a závazků provedený fúzujícími společnostmi účinný vůči třetím osobám, plní tyto formální požadavky společnost vzniklá přeshraniční fúzí.

4. Práva a povinnosti fúzujících společností vyplývající z pracovních smluv nebo pracovních poměrů, které existují ke dni nabytí účinnosti přeshraniční fúze, přecházejí nabytím účinnosti této přeshraniční fúze na společnost vzniklou přeshraniční fúzí dnem nabytí účinnosti přeshraniční fúze.

5. Podíly na nástupnické společnosti nesmějí být směnny za podíly na zanikající společnosti, pokud je drží

a) buď nástupnická společnost samotná nebo osoba, která sice jedná vlastním jménem, avšak na její účet,

b) nebo zanikající společnost samotná nebo osoba, která sice jedná vlastním jménem, avšak na její účet.

Článek 15

Zjednodušení formálních požadavků

1. Dojde-li k přeshraniční fúzi převzetím společností, která drží veškeré podíly a ostatní cenné papíry zanikající společnosti nebo společností, s nimiž je spojeno hlasovací právo na valné hromadě,

— čl. 5 písm. b), c) a e), článek 8 a čl. 14 odst. 1 písm. b) se nepoužijí a

2. Dojde-li k přeshraniční fúzi převzetím společností, která drží nejméně 90 % podílů a ostatních cenných papírů zanikající společnosti nebo společností, s nimiž je spojeno hlasovací právo na valné hromadě, ale ne všechny, jsou zprávy nezávislého znalce nebo znalců a doklady nutné pro prověření nezbytné pouze tehdy, vyžaduje-li to vnitrostátní právo, kterým se řídí buď nástupnická společnost, nebo zanikající společnost.

Článek 16

Účast zaměstnanců

1. Aniž je dotčen odstavec 2, vztahují se na společnost vzniklou přeshraniční fúzí případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v členském státě, v němž má společnost sídlo.

2. Případná pravidla pro účast zaměstnanců platná v členském státě, v němž má společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo, se však nepoužijí, pokud alespoň jedna z fúzujících společností měla šest měsíců před zveřejněním společného projektu přeshraniční fúze uvedeného v článku 6 průměrně více než 500 zaměstnanců a pokud v ní existuje systém účasti zaměstnanců ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2001/86/ES nebo pokud vnitrostátní právo, kterým se řídí společnost vzniklá přeshraniční fúzí,

a) nestanoví alespoň stejný rozsah účasti zaměstnanců, jaký existoval v dotyčných fúzujících společnostech, přičemž se tento rozsah vyjadřuje podílem zástupců zaměstnanců mezi členy správního nebo dozorčího orgánu nebo jejich výborů nebo řídicí skupiny příslušné pro hospodářské jednotky společnosti, ve kterých jsou zaměstnanci zastoupeni, nebo pokud

b) pro zaměstnance podniků společnosti vzniklé přeshraniční fúzí, které se nacházejí v jiném členském státě, nestanoví stejný nárok na výkon práv na účast, jaký mají zaměstnanci v členském státě, v němž má společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo.

3. V případech uvedených v odstavci 2 upravují členské státy účast zaměstnanců ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí i jejich zapojení do vymezování těchto práv s výhradou odstavců 4 až 7 obdobně podle zásad a postupů uvedených v čl. 12 odst. 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 2157/2001 a těchto ustanovení směrnice 2001/86/ES:

a) čl. 3 odst. 1, 2 a 3, odst. 4 první pododstavec první odrážka a druhý pododstavec a odst. 5 a 7;

b) čl. 4 odst. 1, odst. 2 písm. a), g) a h) a odst. 3;

c) článek 5;

d) článek 6;

e) čl. 7 odst. 1, odst. 2 první pododstavec písm. b) a druhý pododstavec a odst. 3. Pro účely této směrnice se však procentní podíl, který je potřebný podle čl. 7 odst. 2 prvního pododstavce písm. b) směrnice 2001/86/ES pro použití referenčních ustanovení obsažených v části 3 přílohy uvedené směrnice, zvyšuje z 25 % na 33 ¹/₃ %;

f) články 8, 10 a 12;

g) čl. 13 odst. 4;

h) písm. b) části 3 přílohy.

4. Při stanovování zásad a postupů podle odstavce 3 členské státy

b) přiznají zvláštnímu vyjednávacímu výboru právo rozhodnout dvoutřetinovou většinou svých členů zastupujících nejméně dvě třetiny zaměstnanců, zahrnující hlasy jeho členů zastupujících zaměstnance v alespoň dvou různých členských státech, že nebude zahájeno žádné vyjednávání nebo že již zahájená vyjednávání budou skončena a budou uplatněna pravidla pro účast platná v členském státě, v němž bude mít sídlo společnost vzniklá přeshraniční fúzí;

c) v případě, že se po předchozím vyjednávání uplatňují referenční ustanovení týkající se účasti, a aniž jsou tato ustanovení dotčena, se mohou rozhodnout omezit podíl zástupců zaměstnanců ve správním orgánu společnosti vzniklé přeshraniční fúzí. Pokud se však správní nebo dozorčí rada jedné z fúzujících společností skládala nejméně z jedné třetiny ze zástupců zaměstnanců, nesmí vést toto omezení v žádném případě k tomu, aby byl podíl zaměstnanců ve správním orgánu nižší než jedna třetina.

5. Rozšíření práv na účast na zaměstnance společnosti vzniklé přeshraniční fúzí zaměstnané v jiném členském státě uvedené v odst. 2 písm. b) nezavazuje členské státy, které se pro toto rozšíření rozhodnou, přihlížet k těmto zaměstnancům při výpočtu prahových hodnot pro počty zaměstnanců, při jejichž překročení vznikají práva na účast podle vnitrostátního práva.

6. Existuje-li alespoň v jedné z fúzujících společností systém účasti zaměstnanců a tento systém se má podle pravidel uvedených v odstavci 2 vztahovat na společnost vzniklou přeshraniční fúzí, musí mít tato společnost takovou právní formu, která umožňuje výkon práv na účast.

7. Existuje-li ve společnosti vzniklé přeshraniční fúzí systém účasti zaměstnanců, musí tato společnost přijmout opatření, aby zajistila, že práva zaměstnanců na účast budou v případě následné vnitrostátní fúze během tří let po nabytí účinnosti přeshraniční fúze chráněna tím, že se použijí obdobně pravidla stanovená v tomto článku.

Článek 17

Platnost

a) přiznají příslušným orgánům fúzujících společností právo rozhodnout se, že se na ni budou bez předchozího vyjednávání přímo vztahovat referenční ustanovení týkající se účasti uvedená v odst. 3 písm. h), jak je stanoví právní předpisy členského státu, v němž má mít společnost vzniklá přeshraniční fúzí sídlo, a uplatňovat tato ustanovení ode dne zápisu v rejstříku;

Přeshraniční fúze, která nabyla účinnosti v souladu s článkem 12, nemůže být prohlášena za neplatnou.

Článek 18

Přezkum

Pět let po dni uvedeném v čl. 19 prvním pododstavci přezkoumá Komise tuto směrnici na základě zkušeností získaných při jejím uplatňování a případně navrhne její změnu.

Článek 19

Závěrečná ustanovení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. prosince 2007.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament
předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda/předsedkyně
D. ALEXANDER

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/64/ES**ze dne 26. října 2005****o schvalování typu motorových vozidel z hlediska jejich opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti a o změně směrnice Rady 70/156/EHS**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností ⁽³⁾ by měla být stanovena vhodná opatření pro zajištění toho, aby vozidla schváleného typu, která patří do kategorie M₁ a do kategorie N₁, směla být uváděna na trh pouze tehdy, pokud jsou opětně použitelná nebo recyklovatelná nejméně v rozsahu 85 % hmotnosti vozidla a opětně použitelná nebo využitelná nejméně v rozsahu 95 % hmotnosti vozidla.

(2) Opětná použitelnost součástí a recyklovatelnost a využitelnost materiálů představují podstatnou část strategie Společenství v oblasti nakládání s odpady. Je proto třeba od výrobců vozidel a jejich dodavatelů vyžadovat, aby zohlednili tato hlediska již v počátečních fázích vývoje nových vozidel a usnadnili tak zpracování vozidel po dosažení konce jejich životnosti.

(3) Tato směrnice je jednou ze samostatných směrnic v rámci systému Společenství pro schvalování typu celého vozidla, stanoveného směrnicí Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽⁴⁾.

(4) Systém schvalování typu celého vozidla je nyní povinný pro vozidla kategorie M₁ a v blízké budoucnosti bude rozšířen na všechny kategorie vozidel. Je proto nezbytné zahrnout do systému schvalování typu celého vozidla opatření týkající se opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti vozidel.

(5) V souladu s tím je také nezbytné stanovit opatření, která zohlední, že se na vozidla kategorie N₁ dosud nevztahuje systém schvalování typu celého vozidla.

(6) Výrobce by měl dát schvalovacímu orgánu k dispozici veškeré odpovídající technické informace týkající se konstrukčních materiálů a jejich příslušných hmotností, aby bylo možné ověřit kalkulace výrobce podle normy ISO 22628: 2002.

(7) Kalkulace výrobce mohou být při schvalování typu vozidla řádně ověřeny pouze tehdy, pokud výrobce zavedl uspokojivá opatření a postupy pro zpracování veškerých informací, které získá od svých dodavatelů. Dříve, než může být uděleno jakékoli schválení typu, by měl příslušný subjekt taková opatření a postupy předběžně zhodnotit a měl by vystavit certifikát, ve kterém uvede, že jsou uspokojivé.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 74, 23.3.2005, s. 15.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. října 2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Rady 2005/673/ES (Úř. věst. L 254, 30.9.2005, s. 69).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 42, 23.2.1970, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Komise 2005/49/ES (Úř. věst. L 194, 26.7.2005, s. 12).

- (8) Důležitost různých vstupů do kalkulace míry recyklovatelnosti a využitelnosti musí být hodnocena v souladu s postupy zpracování vozidel s ukončenou životností. Výrobce by proto měl doporučit strategii zpracování vozidel s ukončenou životností a měl by příslušný subjekt s touto strategií podrobně seznámit. Tato strategie by měla být založena na ověřených technologiích, které jsou dostupné nebo které jsou ve vývoji v době žádosti o schválení typu vozidla.
- (9) Vozidla zvláštního určení jsou navržena k výkonu zvláštních funkcí a vyžadují zvláštní úpravy karoserie, které nejsou zcela pod kontrolou výrobce. V důsledku toho není možno dostatečně přesným způsobem vykalkulovat míru recyklovatelnosti ani využitelnosti. Taková vozidla by měla být vyňata z požadavků na kalkulaci.
- (10) Nedokončená vozidla tvoří významnou část vozidel kategorie N_1 . Výrobce základního vozidla není schopen vykalkulovat míru recyklovatelnosti a využitelnosti dokončeného vozidla, protože ve fázi návrhu základního vozidla nejsou údaje o následných fázích konstrukce k dispozici. Je proto vhodné požadovat pouze, aby požadavky této směrnice splňovalo základní vozidlo.
- (11) Vozidla vyráběná v malých sériích mají velmi omezený podíl na trhu, takže by pro životní prostředí bylo jen malým přínosem, kdyby tato vozidla musela splňovat požadavky této směrnice. Je proto vhodné vyjmout je z působnosti některých ustanovení této směrnice.
- (12) Podle směrnice 2000/53/ES by měla být přijata v zájmu bezpečnosti silničního provozu a ochrany životního prostředí vhodná opatření, aby se zabránilo opětovnému používání určitých součástí, které byly demontovány z vozidel s ukončenou životností. Tato opatření by se měla omezit na opětovné používání součástí při výrobě nových vozidel.
- (13) Z ustanovení této směrnice vyplývá pro výrobce povinnost poskytovat ke schvalování typu nové údaje, a proto by měly být tyto údaje obsaženy ve směrnici 70/156/EHS, která stanoví vyčerpávající seznam údajů, které je nutno předložit při schvalování typu. Je tedy nutné uvedenou směrnici odpovídajícím způsobem změnit.
- (14) Opatření nezbytná pro přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku by měla být přijímána v souladu s regulativním postupem podle čl. 13 odst. 3 směrnice 70/156/EHS.

- (15) Jelikož cíle této směrnice, totiž minimalizovat dopad vozidel s ukončenou životností na životní prostředí požadavkem, aby byla vozidla již od koncepční fáze navrhována s cílem usnadnit opětovné používání, recyklaci a využívání, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a může ho být proto z důvodu rozsahu činnosti lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedeného cíle nezbytné.
- (16) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ budou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví správní a technická ustanovení pro schvalování typu vozidel podle článku 2 s cílem zajistit, aby jejich součásti a materiály byly opětovně používány, recyklovány a využívány přinejmenším v procentním podílu stanoveném v příloze I.

Stanoví zvláštní ustanovení s cílem zajistit, aby opětovné používání součástí neohrožovalo bezpečnost nebo životní prostředí.

Článek 2

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na vozidla kategorií M_1 a N_1 podle definice v části A přílohy II směrnice 70/156/EHS a na nové nebo opětovně použité součásti těchto vozidel.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Článek 3

Výjimky

Aniž je dotčeno uplatňování článku 7, tato směrnice se nevztahuje na:

- a) vozidla zvláštního určení podle definice v příloze II části A bodu 5 směrnice 70/156/EHS;
- b) vozidla kategorie N₁ vyráběná ve více stupních za předpokladu, že základní vozidlo splňuje požadavky této směrnice;
- c) vozidla vyráběná v malých sériích podle čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 70/156/EHS.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1. „vozidlem“ motorové vozidlo;
- 2. „součástí“ jakákoli část nebo jakékoli smontované části, které jsou zamontovány do vozidla v době jeho výroby. Pojem zahrnuje také konstrukční části a samostatné technické celky podle definice v článku 2 směrnice 70/156/EHS;
- 3. „typem vozidla“ typ vozidla podle definice v příloze II části B bodech 1 a 3 směrnice 70/156/EHS;
- 4. „vozidlem s ukončenou životností“ vozidlo podle definice v čl. 2 bodě 2 směrnice 2000/53/ES;
- 5. „referenčním vozidlem“ verze typu vozidla, kterou určí schvalovací orgán po konzultaci s výrobcem a v souladu s kritérii stanovenými v příloze I jako nejproblematictější z hlediska opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti;
- 6. „vozidlem vyráběným ve více stupních“ vozidlo, které je výsledkem vícestupňového výrobního postupu;
- 7. „základním vozidlem“ vozidlo podle definice v čl. 2 čtvrté odrážce směrnice 70/156/EHS, které se používá v počátečním stupni vícestupňové výroby;
- 8. „vícestupňovou výrobou“ postup, ve kterém je vozidlo vyráběno v několika stupních přidáváním součástí k základnímu vozidlu nebo změnou takových součástí;
- 9. „opětným použitím“ opětné použití podle definice v čl. 2 bodě 6 směrnice 2000/53/ES;
- 10. „recyklací“ recyklace podle definice v čl. 2 bodě 7 první větě směrnice 2000/53/ES;
- 11. „energetickým využitím“ energetické využití podle definice v čl. 2 bodě 7 druhé větě směrnice 2000/53/ES;
- 12. „využíváním“ využívání podle definice v čl. 2 bodě 8 směrnice 2000/53/ES;
- 13. „opětnou použitelností“ možnost opětného použití součástí demontovaných z vozidla s ukončenou životností;
- 14. „recyklovatelností“ možnost recyklování součástí nebo materiálů demontovaných z vozidla s ukončenou životností;
- 15. „využitelností“ možnost využívání součástí nebo materiálů demontovaných z vozidla s ukončenou životností;
- 16. „mírou recyklovatelnosti vozidla (R_{cyc})“ podíl nového vozidla v procentech hmotnosti, který může být opětně použit a recyklován;
- 17. „mírou využitelnosti vozidla (R_{cov})“ podíl nového vozidla v procentech hmotnosti, který může být opětně použit a využit;
- 18. „strategií“ rozsáhlý plán tvořený koordinovanými činnostmi a technickými opatřeními, které je třeba provést, pokud jde o demontáž, drcení nebo podobné postupy, recyklaci a využívání materiálů k zajištění cílových podílů recyklovatelnosti a využitelnosti dosažitelných v době vývojové fáze vozidla;
- 19. „hmotností“ hmotnost vozidla v provozním stavu podle definice v příloze I bodě 2.6 směrnice 70/156/EHS, avšak bez řidiče, jehož hmotnost je stanovena na 75 kg;

20. „příslušným subjektem“ subjekt, např. technická zkušebna nebo jiný existující subjekt, oznámený členským státem jako subjekt provádějící předběžné hodnocení výrobce a vydávající certifikát shody v souladu s ustanoveními této směrnice. Příslušným subjektem může být orgán udělující schválení typu, pokud je řádně doložena jeho příslušnost v této oblasti.

Článek 5

Schvalování typu

1. Členské státy udělí ES schválení typu nebo případně vnitrostátní schválení typu z hlediska opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti pouze takovým typům vozidel, které splňují požadavky této směrnice.

2. Pro uplatnění odstavce 1 poskytne výrobce schvalovacímu orgánu podrobné technické údaje nezbytné pro účely kalkulace a pro ověření podle přílohy I, týkající se povahy materiálů použitých při výrobě vozidla a jeho součástí. Pokud se na takové informace vztahují práva duševního vlastnictví nebo pokud tyto informace tvoří zvláštní know-how výrobce nebo jeho dodavatelů, výrobce nebo jeho dodavatelé poskytnou dostatečné údaje, které umožní řádné provedení kalkulace.

3. Pokud jde o opětnou použitelnost, recyklovatelnost a využitelnost, členské státy zajistí, aby výrobce při podání žádosti o ES schválení typu podle čl. 3 odst. 1 směrnice 70/156/EHS používal vzor informačního dokumentu, který je uveden v příloze II této směrnice.

4. Při udělování ES schválení typu podle čl. 4 odst. 3 směrnice 70/156/EHS použije schvalovací orgán vzor certifikátu ES schválení typu vozidla podle přílohy III této směrnice.

Článek 6

Předběžné hodnocení výrobce

1. Členské státy neudělí schválení typu, aniž by se předem ujistily, že výrobce zavedl uspokojivá opatření a postupy v souladu s bodem 3 přílohy IV, aby řádně uplatňoval hlediska opětné použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti podle této směrnice. Po provedení tohoto předběžného hodnocení se výrobcí udělí certifikát nazvaný „Certifikát shody s přílohou IV“ (dále jen „certifikát shody“).

2. V rámci předběžného hodnocení výrobce členské státy zajistí, aby byly materiály používané při výrobě daného typu vozidla v souladu s ustanoveními čl. 4 odst. 2 písm. a) směrnice 2000/53/ES.

Komise stanoví postupem podle článku 9 prováděcí pravidla nezbytná pro ověření souladu s tímto ustanovením.

3. Pro účely odstavce 1 doporučí výrobce strategii k zajištění demontáže, opětného použití součástí, recyklace a využití materiálů. Tato strategie vezme v úvahu ověřené technologie, které jsou dostupné nebo které jsou ve vývoji v době podání žádosti o schválení typu vozidla.

4. Členské státy určí příslušný subjekt podle bodu 2 přílohy IV, který bude provádět předběžná hodnocení výrobce a vystavovat certifikát shody.

5. Součástí certifikátu shody je příslušná dokumentace a popis strategie doporučené výrobcem. Příslušný subjekt použije vzor certifikátu uvedený v dodatku k příloze IV.

6. Před provedením nového ověření zůstane certifikát shody v platnosti nejméně po dobu dvou let ode dne vystavení.

7. Výrobce informuje příslušný subjekt o jakékoli podstatné změně, která by mohla ovlivnit platnost certifikátu shody. Příslušný subjekt po konzultaci s výrobcem rozhodne, zda jsou zapotřebí nová ověření.

8. Na konci doby platnosti certifikátu shody příslušný subjekt vystaví nový certifikát shody nebo případně prodlouží jeho platnost o další dva roky. Příslušný subjekt vystaví nový certifikát v případech, kdy je upozorněn na podstatné změny.

Článek 7

Opětne použití součástí

Součásti uvedené v příloze V:

a) se pro účely kalkulace míry recyklovatelnosti a využitelnosti považují za opětne nepoužitelné;

b) nesmí být opětne použity při výrobě vozidel, na která se vztahuje směrnice 70/156/EHS.

Článek 8**Změny směrnice 70/156/EHS**

Směrnice 70/156/EHS se mění v souladu s přílohou VI této směrnice.

Článek 9**Změny**

Změny této směrnice, které jsou nezbytné pro její přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku, přijímá Komise regulativním postupem uvedeným v čl. 13 odst. 3 směrnice 70/156/EHS.

Článek 10**Termíny pro provedení**

1. S účinkem od 15 prosince 2006 nesmějí členské státy pro typ vozidla, který splňuje požadavky této směrnice,
 - a) odmítnout udělit ES schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu;
 - b) zakázat registraci a prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu.
2. S účinkem od 15 prosince 2008 členské státy pro typ vozidla, který nesplňuje požadavky této směrnice,
 - a) odmítnou udělit ES schválení typu;
 - b) odmítnou udělit vnitrostátní schválení typu.
3. S účinkem od 15 prosince 2010 členské státy v případě, že nejsou splněny požadavky této směrnice,
 - a) považují prohlášení o shodě, které je přiloženo k novým vozidlům, za již neplatné pro účely čl. 7 odst. 1 směrnice 70/156/EHS;
 - b) odmítnou registraci a prodej nových vozidel nebo jejich uvedení do provozu, s výjimkou případů, na které se vztahuje čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 70/156/EHS.

4. Článek 7 se použije s účinkem od 15 prosince 2006.

Článek 11**Provedení**

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 15 prosince 2006. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Budou tyto předpisy používat od 15 prosince 2006.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 12**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 13**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament
předseda
J.BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
D. ALEXANDER

PŘÍLOHA

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha I:	Požadavky
Příloha II:	Informační dokument pro ES schválení typu vozidla
Příloha III:	Vzor certifikátu ES schválení typu
Příloha IV:	Předběžné hodnocení výrobce
Dodatek:	vzor certifikátu shody
Příloha V:	Součásti považované za opětně nepoužitelné
Příloha VI:	Změny směrnice 70/156/EHS

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY

1. Vozidla, která patří do kategorie M₁, a vozidla, která patří do kategorie N₁, musí být vyrobena tak, aby:
 - byla opětně použitelná nebo recyklovatelná nejméně v rozsahu 85 % hmotnosti vozidla a
 - byla opětně použitelná nebo využitelná nejméně v rozsahu 95 % hmotnosti vozidla,přičemž tyto hodnoty jsou určeny postupy stanovenými v této příloze.
2. Pro účely schvalování typu předloží výrobce řádně vyplněný formulář s údaji podle přílohy A normy ISO 22628: 2002. Formulář musí zahrnovat rozpis použitých materiálů.

K formuláři musí být přiložen soupis demontovaných součástí, označený výrobcem z hlediska stupně demontáže, a postup, který výrobce doporučuje pro jejich zpracování.
3. Pro účely použití bodů 1 a 2 musí výrobce schvalovacímu orgánu uspokojivým způsobem prokázat, že referenční vozidla splňují požadavky. Využije se metodika kalkulace předepsaná v příloze B normy ISO 22628: 2002.

Výrobce však musí být schopen prokázat, že požadavky této směrnice splňuje každá verze v rámci typu vozidla.
4. Při výběru referenčního vozidla je třeba brát v úvahu tato kritéria:
 - druh karoserie,
 - dostupné úrovně vybavenosti ⁽¹⁾,
 - dostupné volitelné vybavení ⁽¹⁾, které může být montováno do vozidla na odpovědnost výrobce.
5. Pokud orgán udělující schválení typu a výrobce společně neurčí nejproblematictější verzi v rámci určitého typu vozidla, pokud jde o opětnou použitelnost, recyklovatelnost a využitelnost, vybere se jedno referenční vozidlo v rámci:
 - a) každého „druhu karoserie“ ve smyslu přílohy II části C bodu 1 směrnice 70/156/EHS, pokud jde o vozidla kategorie M₁;
 - b) každého „druhu karoserie“, tj. nákladní skříňový automobil, podvozek s kabinou, pick-up a jiné, pokud jde o vozidla kategorie N₁.

⁽¹⁾ Tj. kožené potahy, vnitřní rádiové zařízení, klimatizace, litá kola atd.

6. Pro účely kalkulace se pneumatiky považují za recyklovatelné.
 7. Hmotnosti se vyjadřují v kg na jedno desetinné místo. Podíly se vypočítávají v procentech na jedno desetinné místo a zaokrouhlují se takto:
 - a) pokud je číslice za desetinnou čárkou mezi 0 a 4, zaokrouhlí se podíl na celé číslo dolů;
 - b) pokud je číslice za desetinnou čárkou mezi 5 a 9, zaokrouhlí se podíl na celé číslo nahoru.
 8. Pro ověření kalkulací podle této přílohy se schvalovací orgán ujistí, že formulář s údaji podle bodu 2 odpovídá doporučené strategii přiložené k certifikátu shody uvedenému v čl. 6 odst. 1 této směrnice.
 9. Pro kontrolu materiálů a hmotností součástí dá výrobce k dispozici vozidla a součásti, které orgán udělující schválení typu považuje za nezbytné.
-

PŘÍLOHA II

INFORMAČNÍ DOKUMENT PRO ES SCHVÁLENÍ TYPU VOZIDLA

v souladu s přílohou I směrnice Rady 70/156/EHS ⁽¹⁾ o ES schválení typu motorových vozidel z hlediska jejich opětne použitelnosti, recyklovatelnosti a využitelnosti

Následující informace, přicházejí-li v úvahu, se spolu se soupisem obsahu dodávají trojmo. Předkládají-li se výkresy, musí být kresleny ve vhodném měřítku na formátu A4 a musí být dostatečně podrobné nebo musí být na tento formát složeny. Předkládají-li se fotografie, musí zobrazovat dostatečně podrobně.

- 0. OBECNĚ
 - 0.1 Značka (obchodní firma výrobce):.....
 - 0.2 Typ:.....
 - 0.2.0.1 Podvozek:.....
 - 0.2.1 (Případně) Obchodní název/názvy:
 - 0.3 Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen ^{b)}:.....
 - 0.3.1 Umístění označení:
 - 0.4 Kategorie vozidla ^{c)}:.....
 - 0.5 Jméno a adresa výrobce:.....
 - 0.8 Adresa/y montážního závodu/montážních závodů:
- 1. OBECNÉ KONSTRUKČNÍ VLASTNOSTI VOZIDLA
 - 1.1 Fotografie nebo výkresy představitele typu vozidla:
 - 1.2 Rozměrový výkres celého vozidla:
 - 1.3 Počet náprav a kol:
 - 1.3.1 Počet a umístění náprav s dvojitou montáží kol:

⁽¹⁾ Čísla položek a poznámky pod čarou v tomto informačním dokumentu odpovídají číslům a poznámkám v příloze I směrnice 70/156/EHS. Vypuštěny jsou body, které nejsou pro účely této směrnice podstatné.

- 1.3.3 Hnané nápravy (počet, umístění, propojení):
- 1.7 Kabina řidiče (bezkapotová nebo kapotová) ^z:
3. HNACÍ JEDNOTKA ^q (pokud může vozidlo používat jako palivo buď benzin, motorovou naftu, nebo také jejich kombinaci s jinými palivy, je třeba jednotlivé body opakovat ⁺)
- 3.1 Výrobce:
- 3.2 Spalovací motor
- 3.2.1 Specifické údaje o motoru
- 3.2.1.1 Pracovní princip: zážehový/vznětový, čtyřtakt/dvoutakt ⁽¹⁾
- 3.2.1.2 Počet a uspořádání válců:
- 3.2.1.3 Zdvihový objem ^s: ... cm³
- 3.2.2 Palivo: motorová nafta/benzin/zkapalněný ropný plyn/zemní plyn/etanol: ⁽¹⁾
4. PŘEVODY ^v
- 4.2 Typ (mechanický, hydraulický, elektrický atd.):
- 4.5 Převodovka
- 4.5.1 Druh (s ručním řazením/automatická/CVT (plynule měnitelný převod)) ⁽¹⁾
- 4.9 Uzávěr diferenciálu: ano/ne/volitelný ⁽¹⁾
9. KAROSERIE
- 9.1 Druh karoserie:
- 9.3.1 Uspořádání dveří a počet dveří:
- 9.10.3 Sedadla
- 9.10.3.1 Počet:

⁽¹⁾ Čísla položek a poznámky pod čarou v tomto informačním dokumentu odpovídají číslům a poznámkám v příloze I směrnice 70/156/EHS. Vypuštěny jsou body, které nejsou pro účely této směrnice podstatné.

15. OPĚTNÁ POUŽITELNOST, RECYKLOVATELNOST A VYUŽITELNOST
- 15.1 Verze, ke které patří referenční vozidlo:
- 15.2 Hmotnost referenčního vozidla s karoserií nebo hmotnost podvozku s kabinou, pokud výrobce nevybavuje vozidlo karoserií nebo spojovacím zařízením, bez karoserie nebo spojovacího zařízení (včetně kapalin, nářadí, náhradního kola, pokud je jím vozidlo vybavováno), ale bez řidiče:
- 15.3 Hmotnosti materiálů referenčního vozidla
- 15.3.1 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě před zpracováním ^{##}:
- 15.3.2 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě demontáže ^{##}:
- 15.3.3 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě zpracování nekovových zbytků, které se považují za recyklovatelné ^{##}:
- 15.3.4 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě zpracování nekovových zbytků, které se považují za energeticky využitelné ^{##}:
- 15.3.5 Rozpis použitých materiálů ^{##}:
- 15.3.6 Celková hmotnost materiálů, které jsou opětne použitelné nebo recyklovatelné:
- 15.3.7 Celková hmotnost materiálů, které jsou opětne použitelné nebo využitelné:
- 15.4 Míry
- 15.4.1 Míra recyklovatelnosti „R_{cyc} (%)“:
- 15.4.2 Míra využitelnosti „R_{cov} (%)“:
-

PŘÍLOHA III

VZOR CERTIFIKÁTU ES SCHVÁLENÍ TYPU

Maximální formát: A4 (210 × 297 mm)

CERTIFIKÁT ES SCHVÁLENÍ TYPU

Razítko orgánu udělujícího
ES schválení typu

Sdělení o:

- ES schválení typu ⁽¹⁾typu vozidla
- prodloužení platnosti ES schválení typu ⁽¹⁾
- odmítnutí ES schválení typu ⁽¹⁾

s ohledem na směrnici 2005/64/ES

ES schválení typu č.:

Důvod prodloužení platnosti:

ODDÍL I

- 0.1. Značka (obchodní firma výrobce):
- 0.2. Typ:
- 0.2.1. Obchodní název/názvy ⁽²⁾ :
- 0.3. Způsob označení typu, je-li na vozidle vyznačen:
- 0.3.1. Umístění označení:

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽²⁾ Není-li k dispozici v době udělování ES schválení typu, vyplní se tento bod nejpozději při uvedení vozidla na trh.

- 0.4. Kategorie vozidla ⁽¹⁾ :
- 0.5. Jméno a adresa výrobce:
- 0.8. Název a adresa montážního závodu/montážních závodů:

[...]

ODDÍL II

1. Doplnující informace:
Míra/míry recyklovatelnosti referenčního vozidla/vozidel:
Míra/míry využitelnosti referenčního vozidla/vozidel:
2. Technická zkušebna odpovědná za provedení zkoušek:
3. Datum protokolu:
4. Číslo protokolu:
5. Poznámky:
6. Přílohy: seznam a schvalovací dokumentace
7. Vozidlo splňuje/nesplňuje ⁽²⁾ technické požadavky této směrnice:
.....

(místo)

(podpis)

(datum)

Přílohy: schvalovací dokumentace

⁽¹⁾ Podle definice v příloze II části A směrnice 70/156/EHS.

⁽²⁾ Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA IV

PŘEDBĚŽNÉ HODNOCENÍ VÝROBCE**1. Účel této přílohy**

Tato příloha popisuje předběžné hodnocení, které musí provést příslušný subjekt pro zajištění toho, aby výrobce zavedl nezbytná opatření a postupy.

2. Příslušný subjekt

Příslušný subjekt musí splňovat požadavky normy EN 45012: 1989 nebo příručky ISO/IEC 62: 1996 o obecných kritériích pro orgány provádějící certifikaci systémů řízení jakosti s ohledem na řídicí systémy zavedené u výrobce.

3. Ověření, která příslušný subjekt provádí**3.1 Příslušný subjekt se ujistí, že výrobce přijal opatření nezbytná:**

- a) pro sběr potřebných údajů o celém dodavatelském řetězci, zvláště o povaze a hmotnosti všech materiálů použitých při výrobě vozidla, aby tak mohla být provedena kalkulace požadovaná touto směrnicí;
- b) k tomu, aby měl k dispozici veškeré ostatní údaje o vozidle požadované pro postup kalkulace, jako je objem kapalin apod.;
- c) k odpovídajícímu ověření informací od dodavatelů;
- d) k vedení rozpisu použitých materiálů;
- e) k tomu, aby byl schopen provést kalkulaci míry recyklovatelnosti a využitelnosti podle normy ISO 22628: 2002;
- f) ke značení součástí vyrobených z polymerů a elastomerů v souladu s rozhodnutím Komise 2003/138/ES ze dne 27. února 2003, kterým se stanoví normy označování konstrukčních částí a materiálů pro vozidla podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností ⁽¹⁾;
- g) k ověření, že žádná ze součástí ze seznamu v příloze V není opětně používána při výrobě nových vozidel.

3.2 Výrobce poskytne příslušnému subjektu veškeré příslušné informace ve formě dokumentace. Zejména musí být řádně dokumentovány materiály k recyklaci a k využívání.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 53, 28.2.2003, s. 58

Dodatek k příloze IV

VZOR CERTIFIKÁTU SHODY

Certifikát shody

s přílohou IV směrnice 2005/64/ES

č. (.....referenční číslo)

(..... příslušný subjekt)

osvědčuje, že

(Výrobce):

(Adresa výrobce):

splňuje požadavky ustanovení přílohy IV směrnice 2005/64/ES.

Ověření proběhlo dne:

Ověřil (název a adresa příslušného subjektu):

Číslo protokolu:

Tento certifikát platí do: (...datum)

V (.....místo)

dne (.....datum)

(.....podpis)

Přílohy: Popis strategie doporučené výrobcem v oblasti opětného použití, recyklace
a využití.

PŘÍLOHA V

SOUČÁSTI POVAŽOVANÉ ZA OPĚTNĚ NEPOUŽITELNÉ

1. Úvod

Tato příloha uvádí součásti vozidel, která patří do kategorie M₁, a vozidel, která patří do kategorie N₁, které nesmějí být opětně používány při výrobě nových vozidel.

2. Seznam součástí

- airbagy ⁽¹⁾, včetně polštářování, rozbušek, elektronických řídicích jednotek a snímačů,
- automatické nebo neautomatické systémy bezpečnostních pásů, včetně pásů, spon, navíječů, pyrotechnických zařízení,
- sedadla (pouze v případech, kdy jsou kotevní úchyty bezpečnostních pásů nebo airbagy součástí sedadla),
- zámky řízení působící na sloupek řízení,
- imobilizéry včetně transpondérů a elektronických řídicích jednotek,
- zařízení k následnému zpracování emisí (např. katalyzátory, filtry částic),
- tlumiče výfuku.

⁽¹⁾ Pokud je airbag součástí volantu, pak i volant.

PŘÍLOHA VI

ZMĚNY SMĚRNICE 70/156/EHS

Směrnice 70/156/EHS se mění takto:

1. V příloze I se doplňují nové body, které znějí:

„15. Opětná použitelnost, recyklovatelnost a využitelnost

15.1 Verze, ke které patří referenční vozidlo:

15.2 Hmotnost referenčního vozidla s karoserií nebo hmotnost podvozku s kabinou, pokud výrobce nevybavuje vozidlo karoserií nebo spojovacím zařízením, bez karoserie nebo spojovacího zařízení (včetně kapalin, náradí, náhradního kola, pokud je jím vozidlo vybavováno), ale bez řidiče:

15.3 Hmotnost materiálů referenčního vozidla

15.3.1 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě před zpracováním ^{##}:

15.3.2 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě demontáže ^{##}:

15.3.3 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě zpracování nekovových zbytků, které se považují za recyklovatelné ^{##}:

15.3.4 Hmotnost materiálu, se kterým se počítá v etapě zpracování nekovových zbytků, které se považují za energeticky využitelné ^{##}:

15.3.5 Rozpis použitých materiálů ^{##}:

15.3.6 Celková hmotnost materiálů, které jsou opětně použitelné nebo recyklovatelné:

15.3.7 Celková hmotnost materiálů, které jsou opětně použitelné nebo využitelné:

15.4 Míry

15.4.1 Míra recyklovatelnosti „Rcyc (%)“:

15.4.2 Míra využitelnosti „Rcov (%)“:

^{##} Tyto termíny jsou definovány v normě ISO 22628:2002.»

2. V příloze IV části I se doplňuje nový bod, který zní:

„Předmět	Číslo směrnice	Odkaz na Úřední věstník č.	Vztahuje se na									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Recyklovatelnost	2005/64/ES	L 310, 25. listopadu 2005, s 10	X	—	—	X	—	—				“

3. Příloha XI se mění takto:

- a) v dodatku 1 se doplňuje nový bod, který zní:

„Bod	Předmět	Číslo směrnice	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
59	Recyklovatelnost	2005/64/ES	N/A	N/A	—	—“

- b) v dodatku 2 se doplňuje nový bod, který zní:

„Bod	Předmět	Číslo směrnice	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Recyklovatelnost	2005/64/ES*	N/A	—	—	N/	—	—	—	—	—	—“

- c) v dodatku 3 se doplňuje nový bod, který zní:

„Bod	Předmět	Číslo směrnice	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Recyklovatelnost	2005/64/ES	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/65/ES**ze dne 26. října 2005****o zvýšení zabezpečení přístavů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství a zejména na čl. 80 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Případy ohrožení bezpečnosti v důsledku terorismu patří mezi největší hrozby ideálům demokracie, svobody a míru, které jsou samou podstatou Evropské unie.

(2) Lidé, infrastruktura a zařízení v přístavech by měli být chráněni proti případům ohrožení bezpečnosti a jejich ničujícím účinkům. Taková ochrana by měla být ku prospěchu uživatelům dopravy, ekonomiky a společnosti jako celku.

(3) Dne 31. března 2004 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (ES) č. 725/2004 o zvýšení bezpečnosti lodí a přístavních zařízení ⁽⁴⁾. Opatření pro ochranu bezpečnosti námořní dopravy uložená uvedeným nařízením tvoří pouze část opatření nezbytných k dosažení přiměřené úrovně zabezpečení celých námořních dopravních řetězců. Rozsah uvedeného nařízení je omezen na bezpečnostní opatření na lodích a na bezprostřední okolí, kde probíhá součinnost mezi lodí a přístavem.

(4) K dosažení co nejvyšší ochrany námořního průmyslu a přístavů by měla být zavedena opatření pro bezpečnost přístavů, vztahující se na každý přístav v rámci hranic vymezených dotčenými členskými státy a tím zajišťující, že bezpečnostní opatření přijatá podle nařízení (ES) č. 725/2004 těží ze zvýšeného zabezpečení v oblastech přístavní činnosti. Tato opatření by se měla vztahovat na všechny přístavy, ve kterých se nachází jedno nebo více přístavních zařízení, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 725/2004.

(5) Bezpečnostního cíle této směrnice by mělo být dosaženo přijetím vhodných opatření, aniž jsou dotčena pravidla členských států v oblasti vnitrostátní bezpečnosti a opatření, která mohou být přijata na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii.

(6) Členské státy by měly vycházet z podrobného hodnocení zabezpečení, aby mohly stanovit přesné hranice oblasti významné z hlediska zabezpečení přístavu a různá opatření, která jsou nezbytná k zajištění odpovídajícího zabezpečení přístavu. Tato opatření by se měla lišit v závislosti na stanoveném stupni zabezpečení a odrážet rozdíly v rizikovém charakteru různých podoblastí přístavu.

(7) Členské státy by měly schválit plány zabezpečení přístavu, které by začleňovaly závěry hodnocení zabezpečení přístavu. Účinnost bezpečnostních opatření také vyžaduje jasné rozdělení úkolů mezi všemi zúčastněnými stranami, jakož i pravidelná cvičení. Toto jasné rozdělení úkolů a zaznamenávání postupů při cvičení v plánu zabezpečení přístavu významně přispívá ke zvýšení účinnosti preventivních a nápravných opatření pro zabezpečení přístavu.

(8) Lodě typu ro-ro jsou zvláště zranitelné případy ohrožení bezpečnosti, zejména pokud dopravují cestující i náklad. Na základě hodnocení rizik by měla být přijata přiměřená opatření pro zajištění toho, aby osobní a nákladní automobily určené k přepravě na lodi typu ro-ro na domácích a mezinárodních linkách nezpůsobovaly ohrožení lodi, cestujících a posádky nebo nákladu. Opatření by měla být přijata způsobem, který co nejméně narušuje plynulost provozu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 120, 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ Úř. věst. C 43, 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 10. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. října 2005.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 129, 29.4.2004, s. 6.

(9) Členské státy by měly mít možnost zřizovat výbory pro bezpečnost přístavu, pověřené poskytováním praktického poradenství v přístavech, na něž se vztahuje tato směrnice.

(10) Členské státy by měly zajistit, že odpovědnosti za zabezpečení přístavu jsou jasně uznány všemi zúčastněnými stranami. Členské státy by měly sledovat dodržování bezpečnostních pravidel a pro všechny své přístavy jasně stanovit odpovědný orgán, schvalovat pro své přístavy veškerá hodnocení a plány zabezpečení, stanovovat a případně sdělovat stupně zabezpečení a zajišťovat, že opatření jsou dobře sdělována, prováděna a koordinována.

(11) Členské státy by měly schvalovat hodnocení a plány a sledovat jejich provádění ve svých přístavech. Za účelem co nejmenšího narušení chodu přístavů a co nejnižší správní zátěže inspekčních orgánů by se dohled Komise nad prováděním této směrnice měl uskutečňovat společně s inspekci podle čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 725/2004.

(12) Členské státy by měly zajistit, že kontaktní místo převezme úlohu styčného bodu pro zabezpečení přístavů mezi Komisí a členskými státy. Měly by Komisi informovat, na které přístavy se na základě provedených hodnocení zabezpečení tato směrnice vztahuje.

(13) Účinné a standardní provádění opatření v rámci této bezpečnostní politiky vyvolává důležité otázky, pokud jde o jeho financování. Financování dodatečných bezpečnostních opatření by nemělo narušovat hospodářskou soutěž. Do 30. června 2006 by Komise měla předložit Evropskému parlamentu a Radě závěry studie o nákladech souvisejících s opatřeními přijatými podle této směrnice, v nichž se věnuje zejména způsobu sdílení financování mezi veřejnými orgány, správami přístavů a hospodářskými subjekty.

(14) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(15) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(16) Měl by být vymezen postup pro úpravy této směrnice za účelem zohlednění vývoje v mezinárodních nástrojích

a za účelem úprav nebo doplnění prováděcích ustanovení příloh této směrnice s ohledem na zkušenosti, aniž by se rozšiřovala oblast působnosti této směrnice.

(17) Jelikož cílů této směrnice, totiž vyváženého zavedení vhodných opatření v oblasti politiky námořní dopravy a přístavů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a může jich být s ohledem na evropský rozměr této směrnice lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedených cílů nezbytné.

(18) Jelikož se tato směrnice týká námořních přístavů, neměly by se povinnosti v ní obsažené vztahovat na Českou republiku, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko a Slovensko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

1. Hlavním cílem této směrnice je zavedení opatření Společenství pro zvýšení zabezpečení přístavů vzhledem k hrozbám výskytu případů ohrožení bezpečnosti. Tato směrnice rovněž zajišťuje, že bezpečnostní opatření přijatá při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004 těží ze zvýšeného zabezpečení přístavů.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se skládají ze:

- a) společných základních pravidel pro opatření v oblasti zabezpečení přístavů;
- b) mechanismu pro provádění těchto pravidel;
- c) vhodných mechanismů pro kontrolu dodržování těchto pravidel.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví bezpečnostní opatření, která mají být v přístavech dodržována. Členské státy mohou použít ustanovení této směrnice na oblasti související s přístavy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Opatření stanovená touto směrnicí se použijí na všechny přístavy na území členského státu, v nichž se nachází jedno nebo více přístavních zařízení, na které se vztahuje schválený bezpečnostní plán přístavních zařízení podle nařízení (ES) č. 725/2004. Tato směrnice se nevztahuje na vojenská zařízení v přístavech.

3. Členské státy vymezí pro každý přístav hranice přístavu pro účely této směrnice, přičemž odpovídajícím způsobem zohlední informace vyplývající z hodnocení zabezpečení přístavu.

4. Jestliže byly členským státem vymezeny hranice přístavního zařízení ve smyslu nařízení (ES) č. 725/2004 tak, že ve skutečnosti zahrnují přístav, mají příslušná ustanovení nařízení (ES) č. 725/2004 přednost před ustanoveními této směrnice.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „přístavem“ každá přesně stanovená oblast s pevninskou a mořskou částí, s hranicemi vymezenými členským státem, v němž se přístav nachází, obsahující objekty a zařízení určené k usnadnění operací obchodní námořní dopravy;
2. „součinností mezi lodí a přístavem“ přímé a bezprostřední interakce způsobené jednáním, které vzniká v důsledku pohybu osob, zboží nebo při poskytování přístavních služeb směrem k lodi nebo směrem z lodi;
3. „přístavním zařízením“ místo, kde dochází k součinnosti mezi lodí a přístavem: zahrnuje oblasti jako kotviště, čekací nábřeží a přístupové cesty od moře;
4. „kontaktním místem pro zabezpečení přístavů“ subjekt určený každým členským státem, aby sloužil Komisi a jiným členským státům jako kontaktní místo a usnadňoval a vyhodnocoval provádění opatření pro zabezpečení přístavů stanovených touto směrnicí a informoval o něm;
5. „bezpečnostním orgánem přístavu“ orgán odpovědný za otázky zabezpečení v daném přístavu.

Článek 4

Koordinace s opatřeními přijatými při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004

Členské státy zajistí, aby opatření pro zabezpečení přístavů zavedená touto směrnicí byla úzce koordinována s opatřeními přijatými při uplatňování nařízení (ES) č. 725/2004.

Článek 5

Bezpečnostní orgán přístavu

1. Členské státy určí bezpečnostní orgán přístavu pro každý přístav, na který se vztahuje tato směrnice. Bezpečnostní orgán přístavu lze určit pro více než jeden přístav.
2. Bezpečnostní orgán přístavu odpovídá za přípravu a provádění plánů zabezpečení přístavu, které vycházejí z výsledků hodnocení zabezpečení přístavu.
3. Členské státy mohou bezpečnostním orgánem přístavu určit „orgán příslušný pro bezpečnost námořní dopravy“ podle nařízení (ES) č. 725/2004.

Článek 6

Hodnocení zabezpečení přístavu

1. Členské státy zajistí, že se pro přístavy, na které se vztahuje tato směrnice, provede hodnocení zabezpečení přístavu. Toto hodnocení řádným způsobem zohlední zvláštnosti různých částí přístavu a považuje-li to příslušný orgán členského státu za vhodné, rovněž jeho přilehlých oblastí, pokud tyto oblasti mají vliv na zabezpečení přístavu, a vezmou v úvahu hodnocení pro přístavní zařízení v rámci jejich hranic, provedené podle nařízení (ES) č. 725/2004.
 2. Každé hodnocení zabezpečení přístavu se provede alespoň s přihlédnutím k podrobným požadavkům uvedeným v příloze I.
- Hodnocení zabezpečení přístavu může být provedeno uznanou bezpečnostní organizací podle článku 11.
4. Hodnocení zabezpečení přístavu schvaluje dotýčný členský stát.

Článek 7

Plán zabezpečení přístavu

1. Členské státy zajistí, aby na základě výsledků hodnocení zabezpečení přístavu byly vytvořeny, udržovány a aktualizovány plány zabezpečení přístavu. Plány zabezpečení přístavu odpovídajícím způsobem reagují na zvláštnosti různých částí přístavu a začleňují plány zabezpečení přístavních zařízení v rámci jejich hranic podle nařízení (ES) č. 725/2004.

2. Plány zabezpečení přístavu určí pro každý z rozdílných stupňů zabezpečení podle článku 8:

- a) postupy, které se mají dodržovat;
- b) opatření, které je třeba přijmout;
- c) činnosti, které se mají provést.

3. Každý plán zabezpečení přístavu zohledňuje alespoň podrobné požadavky uvedené v příloze II. Je-li to vhodné, obsahuje plán zabezpečení přístavu v potřebném rozsahu především bezpečnostní opatření, která se týkají cestujících a vozidel připravených k naložení či naložení na námořní plavidla přepravujících cestující a vozidla. V případě mezinárodní námořní dopravy dotčené členské státy při hodnocení zabezpečení spolupracují.

4. Plány zabezpečení přístavu mohou být vypracovány uznanou bezpečnostní organizací podle článku 11.

5. Plány zabezpečení přístavu schvaluje před jejich provedením dotčený členský stát.

6. Členské státy zajistí dohled nad prováděním plánů zabezpečení přístavu. Tento dohled je koordinován s ostatními kontrolními činnostmi prováděnými v přístavu.

7. Členské státy musí zajistit provádění odpovídajících cvičení s ohledem na základní požadavky na bezpečnostní výcvik, uvedené v příloze III.

Článek 8

Stupně zabezpečení

1. Členské státy zavedou systém stupňů zabezpečení pro přístavy nebo části přístavů.

2. Stanoví se 3 stupně zabezpečení podle nařízení (ES) č. 725/2004:

- „stupněm zabezpečení 1“ je stupeň, na kterém musí být neustále dodržována příslušná minimální ochranná bezpečnostní opatření;
- „stupněm zabezpečení 2“ je stupeň, na kterém musí být dodržována příslušná dodatečná ochranná bezpečnostní opatření, a to po dobu trvání zvýšeného rizika výskytu bezpečnostní události;
- „stupněm zabezpečení 3“ je stupeň, na kterém musí být dodržována další zvláštní ochranná bezpečnostní opatření, a to po omezenou dobu, kdy je vznik bezpečnostní události pravděpodobný nebo bezprostřední, ačkoli není nutné znát konkrétní cíl.

3. Členské státy určí užívané stupně zabezpečení pro každý přístav nebo část přístavu. V závislosti na výsledku hodnocení zabezpečení přístavu může členský stát stanovit, že pro každý stupeň zabezpečení mají být v různých částech přístavu provedena různá bezpečnostní opatření.

4. Členské státy sdělí příslušné osobě nebo osobám platný stupeň zabezpečení pro každý přístav nebo část přístavu a jakékoli jejich změny.

Článek 9

Bezpečnostní technik přístavu

1. Pro každý přístav schválí dotčený členský stát bezpečnostního technika přístavu. Je-li to možné, má každý přístav svého bezpečnostního technika přístavu, případně může mít společného bezpečnostního technika.

2. Bezpečnostní technici přístavu plní úlohu kontaktního bodu pro otázky zabezpečení přístavu.

3. Pokud bezpečnostní technik přístavu není zároveň bezpečnostním technikem přístavního zařízení podle nařízení (ES) č. 725/2004, musí být mezi nimi zajištěna úzká spolupráce.

Článek 10

Přezkumy

1. Členské státy zajistí případný přezkum hodnocení zabezpečení přístavu a plánů zabezpečení přístavu. Přezkum se provádí alespoň jednou za pět let.

2. Rozsah přezkumu je uveden v článku 6 nebo případně v článku 7.

Článek 15

Článek 11

Uznaná bezpečnostní organizace

Členské státy mohou pro účely této směrnice jmenovat uznané bezpečnostní organizace. Uznané bezpečnostní organizace musí splňovat podmínky stanovené v příloze IV.

Článek 12

Kontaktní místo pro zabezpečení přístavů

Členské státy jmenují pro otázky související se zabezpečením přístavů kontaktní místo. Členské státy mohou pro otázky související se zabezpečením přístavů určit kontaktní místo jmenované podle nařízení (ES) č. 725/2004. Kontaktní místo pro zabezpečení přístavů předá Komisi seznam přístavů, na které se vztahuje tato směrnice, a informuje ji o jakýchkoli změnách v tomto seznamu.

Článek 13

Provádění a kontrola shody

1. Členské státy vytvoří systém zajišťující odpovídající a pravidelný dohled nad plány zabezpečení přístavů a jejich prováděním.

2. Komise ve spolupráci s kontaktními místy uvedenými v článku 12 sleduje provádění této směrnice členskými státy.

3. Toto sledování provádí společně s inspekcemi podle čl. 9 odst. 4 nařízení (ES) č. 725/2004.

Článek 14

Úpravy

Přílohy I až IV mohou být změněny postupem podle čl. 15 odst. 2, aniž by se však rozšířila oblast působnosti této směrnice.

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený nařízením (ES) č. 725/2004.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 16

Důvěrnost a šíření informací

1. Při uplatňování této směrnice přijímá Komise, v souladu s rozhodnutím 2001/844/ES, ESUO, Euratom ⁽¹⁾, vhodná opatření k ochraně utajených informací, ke kterým má přístup nebo které jí byly sděleny členskými státy.

Členské státy přijmou rovnocenná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

2. Každá osoba, která vykonává bezpečnostní inspekce nebo zpracovává utajené informace, které se vztahují k této směrnici, musí mít prověrku pro příslušný stupeň utajení od členského státu, jehož je státním příslušníkem.

Článek 17

Sankce

Členské státy zajistí zavedení účinných, přiměřených a odrazujících sankcí za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2005/94/ES, Euratom (Úř. věst. L 31, 4.2.2005, s. 66).

Článek 18**Provedení**

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do června 2007. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musejí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 19**Hodnoticí zpráva**

Do prosince 2008 a každých pět let poté Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnoticí zprávu založenou mimo jiné na údajích získaných podle článku 13. V této zprávě Komise analyzuje dodržování této směrnice členskými

státy a účinnosti přijatých opatření. Bude-li to nezbytné, předloží návrhy dodatečných opatření.

Článek 20**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy, které mají přístavy uvedené v čl. 2 odst. 2.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda/předsedkyně

D. ALEXANDER

PŘÍLOHA I

HODNOCENÍ ZABEZPEČENÍ PŘÍSTAVU

Hodnocení zabezpečení přístavu je základem plánu zabezpečení a jeho provádění. Hodnocení zabezpečení přístavu zahrnuje alespoň:

- identifikaci a vyhodnocení důležitého majetku a infrastruktury, které je třeba chránit,
- identifikaci možných hrozeb majetku a infrastruktury a pravděpodobnost jejich výskytu, za účelem vytvoření a upřednostnění bezpečnostních opatření,
- identifikaci, výběr a upřednostnění protiopatření a procedurálních změn a jejich úrovně účinnosti při snižování zranitelnosti a
- identifikaci slabých článků, včetně lidských faktorů v infrastruktury, opatřeních a postupech.

Pro tento účel hodnocení alespoň:

- určí všechny oblasti, které jsou významné pro zabezpečení přístavu, a tím také vymezí hranice přístavu. To zahrnuje přístavní zařízení, na něž se již vztahuje nařízení (ES) č. 725/2004, a jejichž hodnocení rizika bude sloužit jako základ,
- určí bezpečnostní otázky, které vyplývají z rozhraní mezi opatřeními pro zabezpečení přístavních zařízení a ostatními opatřeními pro zabezpečení přístavu,
- určí, kteří z pracovníků v přístavu mají být podrobeni ověření spolehlivosti nebo bezpečnostní prověrce z důvodu jejich účasti ve vysoce rizikových oblastech,
- pokud je to užitečné, rozdělí přístav na části podle pravděpodobnosti výskytu bezpečnostních událostí. Oblasti nebudou posuzovány pouze podle jejich profilu coby potenciálních cílů, ale také podle jejich potenciální role průchozího místa v případě napadení přilehlých oblastí,
- určí rizikové varianty, např. ty, které jsou sezónního charakteru,
- určí zvláštní charakteristiky každé podoblasti, jako je lokalita, přístup, dodávky elektrické energie, komunikační systém, vlastnictví, uživatelé a ostatní prvky, které jsou považovány za významné z hlediska zabezpečení,
- určí potenciální scénáře hrozeb pro přístav. Celý přístav nebo zvláštní část jeho infrastruktury, náklad, zavazadla, lidé nebo dopravní zařízení v přístavu mohou být přímým cílem neurčené hrozby,
- určí zvláštní důsledky scénáře hrozeb. Důsledky mohou mít dopad na jednu nebo více podoblastí. Určí jak přímé, tak nepřímé důsledky. Zvláštní pozornost je věnována nebezpečí ztrát na životech,
- určí možnost hromadných následků bezpečnostních událostí,

- určí zranitelnost každé podoblasti,
 - určí všechny organizační aspekty, které jsou významné pro celkové zabezpečení přístavu, včetně rozdělení všech orgánů, které mají vztah k zabezpečení, existujících pravidel a postupů;
 - určí zranitelná místa celkového zabezpečení přístavu, související s organizačními, legislativními a procedurálními aspekty,
 - určí opatření, postupy a činnosti zaměřené na snížení kritických zranitelných míst. Zvláštní pozornost je věnována potřebě a prostředkům kontroly přístupu nebo omezení přístupu do celého přístavu nebo jeho zvláštních částí, včetně identifikace cestujících, zaměstnanců přístavu nebo ostatních dělníků, návštěvníků a posádek lodí, požadavkům na sledování oblasti nebo činností, kontroly nákladu a zavazadel. Opatření, postupy a činnosti musí odpovídat vnímanému riziku, které se může lišit v různých částech přístavu,
 - určí, jak budou posílena opatření, postupy a činnosti v případě zvýšení stupně zabezpečení,
 - určí zvláštní požadavky pro to, jak jednat při vzniku bezpečnostních situací, jako je „podezřelý“ náklad, zavazadlo, lodní zásoby nebo osoby, neznámé balíky, známá nebezpečí (např. bomba). Tyto požadavky analyzují podmínky pro nezbytnost odstranění rizika buď na místě, nebo po jeho přesunutí na bezpečné místo,
 - určí opatření, postupy a činnosti zaměřené na omezení a zmírnění následků,
 - určí úkolové skupiny pro vhodné a správné provádění určených opatření, postupů a činností,
 - věnují případně zvláštní pozornost vztahu k ostatním plánům zabezpečení (např. plánům zabezpečení přístavních zařízení) a ostatním existujícím bezpečnostním opatřením. Pozornost je také věnována vztahu k ostatním plánům odezvy (např. plán odezvy na únik ropy, plán pro výjimečné situace v přístavu, plán zdravotního zásahu, plán pro případ jaderné katastrofy atd.);
 - určí komunikační požadavky pro provádění opatření a postupů,
 - věnují zvláštní pozornost opatřením na ochranu bezpečnostně citlivých informací proti jejich prozrazení,
 - určí požadavky na informovanost u všech zúčastněných osob a případně u veřejnosti.
-

PŘÍLOHA II

PLÁN ZABEZPEČENÍ PŘÍSTAVU

Plán zabezpečení přístavu stanoví bezpečnostní opatření přístavu. Je založen na závěrech hodnocení zabezpečení přístavu. Stanoví jasná opatření. Obsahuje kontrolní mechanismus, který umožňuje, jestliže je to nezbytné, přijetí vhodných nápravných opatření.

Plán zabezpečení přístavu:

- vymezí všechny oblasti důležité pro zabezpečení přístavu. V závislosti na hodnocení zabezpečení přístavu se opatření, postupy a činnosti mohou mezi jednotlivými podoblastmi lišit. Některé podoblasti mohou vyžadovat silnější preventivní opatření než ostatní. Zvláštní pozornost je věnována hranicím mezi podoblastmi, jak jsou určena v hodnocení zabezpečení přístavu,
- zajistí koordinaci mezi bezpečnostními opatřeními pro oblasti s různými bezpečnostními charakteristikami,
- je-li to nezbytné, stanoví různá opatření s ohledem na různé části přístavu, měnící se stupně zabezpečení a zvláštní zpravodajskou činnost,
- určí organizační strukturu podporující zvýšení zabezpečení přístavu.

Plán zabezpečení založený na uvedených všeobecných aspektech rozděluje úkoly a stanoví pracovní plány v těchto oblastech:

- požadavky na přístup. Pro některé oblasti vstoupí požadavky v platnost pouze tehdy, pokud stupeň zabezpečení překročí určité minimální meze. V plánu zabezpečení se plně uvedou všechny požadavky a meze,
- požadavky na kontrolu totožnosti, zavazadel a nákladu. Požadavky se mohou, ale nemusí, vztahovat na podoblasti. Na různé podoblasti se požadavky mohou, ale nemusí, vztahovat v plném rozsahu. Osoby vstupující do nebo pohybující se uvnitř podoblasti mohou být podrobeny kontrole. Plán zabezpečení přístavu přiměřeně reaguje na závěry hodnocení zabezpečení přístavu, což je nástroj, podle kterého se určují požadavky na zabezpečení každé podoblasti a na každém stupni zabezpečení. Jestliže jsou pro účely zabezpečení přístavu vytvořeny průkazy totožnosti, stanoví se jasné postupy pro jejich vydávání, kontrolu užívání a vrácení. Takové postupy zohlední zvláštnosti některých skupin uživatelů přístavu a umožní zvláštní opatření za účelem omezení negativního dopadu požadavků kontroly přístupu. Kategorie přinejmenším zahrnou námořníky, příslušné úředníky, osoby pravidelně pracující v přístavu nebo pravidelně navštěvující přístav, obyvatele žijící v přístavu a osoby příležitostně pracující v přístavu nebo příležitostně navštěvující přístav,
- spolupráce s orgány kontroly nákladu, zavazadel a cestujících. Jestliže je to nutné, plán stanoví vazby na informační a odbavovací systémy těchto orgánů, včetně možných předpříjezdových odbavovacích systémů,
- postupy a opatření pro zacházení s podezřelým nákladem, zavazadly, lodními zásobami nebo osobami, včetně vymezení bezpečné oblasti; rovněž pro ostatní bezpečnostní záležitosti a porušení zabezpečení přístavu,
- požadavky na sledování podoblastí nebo činností uvnitř podoblastí. Potřeby technických řešení a technická řešení samotná se odvozují od hodnocení zabezpečení přístavu,

- značení. Oblasti s případnými požadavky na přístup nebo kontrolu musí být řádně označeny. Požadavky na kontrolu a přístup zohlední všechny významné stávající právní předpisy a zkušenosti. Sledování činností bude řádně označeno, jestliže to vnitrostátní právní předpisy požadují,
 - komunikace a prověřování zabezpečení. Všechny důležité bezpečnostní informace musí být řádně sdělovány v souladu se standardy prověřování zabezpečení, které jsou uvedeny v plánu. S ohledem na citlivost některých informací je komunikace založena na zásadě poskytování informací jen osobám, které je potřebují, ale pokud to je nutné, zahrne nezbytné postupy pro komunikaci s veřejností. Normy prověřování zabezpečení tvoří část plánu a jsou zaměřeny na ochranu bezpečnostně citlivé informace proti neoprávněnému vyzrazení,
 - podávání zpráv o bezpečnostních událostech. Za účelem dosažení rychlé reakce plán zabezpečení přístavu stanoví jasné požadavky na podávání zpráv o všech bezpečnostních událostech bezpečnostnímu technikovi přístavu nebo orgánu pro zabezpečení přístavu,
 - propojení s jinými preventivními plány a činnostmi. Plán konkrétně upravuje propojení s ostatními preventivními a kontrolními činnostmi platnými v přístavu,
 - propojení s jinými plány odezvy nebo zařazení zvláštních opatření, postupů a činností odezvy. Plán podrobně stanoví propojení a koordinaci s ostatními plány odezvy a plány pro výjimečné situace. Jestliže je to nutné, vyřeší se konflikty a nedostatky,
 - požadavky na školení a cvičení,
 - funkční organizace zabezpečení přístavu a její pracovní postupy. Plán zabezpečení přístavu podrobně stanoví organizaci zabezpečení přístavu, rozdělení úkolů a pracovní postupy. Také případně podrobně upravuje koordinaci s bezpečnostními techniky přístavních zařízení a bezpečnostními důstojníky lodí. Určuje úkoly výboru pro zabezpečení přístavu, jestliže tento výbor existuje,
 - postupy pro úpravu a aktualizaci plánu zabezpečení přístavu.
-

PŘÍLOHA III

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY NA CVIČENÍ

Nejméně jedenkrát během kalendářního roku a s odstupem nejvýše 18 měsíců se provádějí různá cvičení, která mohou zahrnovat účast bezpečnostních techniků přístavních zařízení, spolu s příslušnými orgány členských států, bezpečnostních techniků společností nebo, je-li to možné, bezpečnostních důstojníků lodí. Požadavek na účast bezpečnostních techniků společností a bezpečnostních důstojníků lodí na společných cvičeních bere v úvahu dopad na zabezpečení a provoz lodí. Tato cvičení zkouší komunikaci, koordinaci, dostupnost zdrojů a odezvu. Tato cvičení mohou být prováděna:

1. v plném rozsahu a v reálném čase;
 2. jako simulace na panelu nebo formou semináře; nebo
 3. v kombinaci s ostatními cvičeními pořádanými jako odezva na mimořádné události nebo ostatními cvičeními státních orgánů v přístavu.
-

PŘÍLOHA IV

PODMÍNKY, KTERÉ MÁ PLNIT UZNANÁ BEZPEČNOSTNÍ ORGANIZACE

Uznaná bezpečnostní organizace musí být schopná prokázat:

1. odborné znalosti v důležitých aspektech zabezpečení přístavu;
2. odpovídající znalosti funkcí přístavu, včetně znalostí plánu a konstrukce přístavu;
3. odpovídající znalosti ostatních důležitých činností z hlediska zabezpečení, které potenciálně ovlivňují zabezpečení přístavu;
4. schopnost posoudit pravděpodobná bezpečnostní rizika přístavu;
5. schopnost udržovat a zlepšovat odborné bezpečnostní znalosti svých pracovníků;
6. schopnost sledovat stálou spolehlivost svých pracovníků;
7. schopnost zachovávat vhodná opatření, která zabraňují neoprávněnému prozrazení bezpečnostně citlivých materiálů nebo přístupu k nim;
8. znalost příslušných vnitrostátních a mezinárodních právních předpisů a požadavků na zabezpečení;
9. znalost běžných bezpečnostních hrozeb a jejich modelů;
10. schopnost rozpoznávat a odhalovat zbraně, nebezpečné látky a zařízení;
11. schopnost rozpoznávat na nediskriminačním základě vlastnosti a vzorce chování osob, které mohou ohrozit bezpečnost přístavu;
12. znalost metod používaných k obcházení bezpečnostních opatření;
13. znalost zabezpečovacích a sledovacích zařízení a systémů, a jejich provozních omezení.

Uznaná bezpečnostní organizace, která zpracovala hodnocení zabezpečení přístavu nebo přezkum takového hodnocení pro přístav, nemůže vytvořit ani přezkoumat plán zabezpečení tohoto přístavu.
